

**ЗВО «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»**

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ

КАФЕДРА ФІНАНСІВ ТА ОБЛІКУ

СИЛАБУС

**вибіркової навчальної дисципліни Циклу професійної підготовки
«Інвестиційно-інноваційної діяльності»**

Освітній ступінь	Доктор філософії
Галузь знань	07 «Управління та адміністрування»
Спеціальність	051 «Економіка»
Освітня програма	«Економіка»

1. Анотація до курсу

Забезпечення сталого економічного розвитку України та зменшення технологічного відставання від розвинених країн у сучасних умовах тісно пов'язана з лідерством у дослідженнях і розробках, появою нових знань, розвитком високотехнологічного виробництва і створенням масових інноваційних продуктів. Правильно спрямована інноваційно-інвестиційна політика – це не тільки шлях динамічного розвитку та успіху окремого підприємства, а і засіб забезпечення економічної безпеки та суверенітету держави, підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції в країні на зовнішніх ринках. Усе це робить украй потрібним опанування новими та удосконаленими методами фінансування інноваційної діяльності.

Специфічна особливість освоєння цього курсу – не лише набуття знань про застосування традиційних напрямів інноваційно-інвестиційної політики на мікро- та макрорівнях економіки, а й вироблення навичок практичного використання цих знань, застосування зазначеної методології для дослідження та розв'язування прикладних задач та проблем сучасного інформаційного суспільства.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – формування у здобувачів відповідних дисциплінарних компетентностей, які впливають на формування професійних компетентностей щодо володіння методами та інструментарієм для розробки інвестиційно-інноваційної політики на мікро- та макрорівнях економіки.

Завдання курсу:

–розкриття теоретико-методологічної сутності інноваційно-інвестиційної політики;

–формування теоретичних знань та практичних вмінь щодо обґрунтування різних напрямів інноваційно-інвестиційної політики;

–формування знань та вмінь щодо контролю та оцінки ефективності впровадження інноваційно-інвестиційної політики, яка приймається в умовах невизначеності та ризиків.

3. Результати навчання:

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен:

- знати сутність інноваційно-інвестиційної діяльності та її інфраструктуру;
- вміти визначати напрями інноваційно-інвестиційної політики на мікро- та макрорівнях;
- вміти здійснювати оцінку ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності;
- вміти визначати ступень та управляти ризиками при здійсненні інноваційно-інвестиційної політики;
- знати та застосовувати джерела фінансових ресурсів для здійснення інноваційного інвестування;
- знати сутність симулювання при впровадженні інноваційно-інвестиційної політики;
- знати та застосовувати механізм трансферу технологій, вміти його здійснювати та корегувати.

3. Структура курсу

Лекції

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ I

Тема 1. Інвестиції в процесах економічного розвитку.

Інвестиційна діяльність як складова відтворювальних процесів в економіці. Основні характеристики інвестиційної діяльності. Класифікація інвестицій за місцем походження, об'єктами вкладень, термінами, джерелами коштів.

Тема 2. Основні тенденції в інвестуванні на макрорівні

Основні країни – донори та країни – отримувачі інвестицій. Динаміка інвестиційних потоків. Інвестиційна привабливість та інвестиційний клімат. Економіка України як об'єкт інвестиційної діяльності.

Тема 3. Прямі і портфельні інвестиції

Характеристика прямих і портфельних інвестицій: спільні риси та різниця між ними. Валові і чисті інвестиції: особливості розрахунків. Основні об'єкти інвестицій. Інвестиційна стратегія, портфель проектів, інвестиційна програма, інвестиційні проекти.

Тема 4. Методи оцінки інвестиційних проектів.

Планування виконання інвестиційних проектів. Окупність інвестиційних проектів. Використання підходів до оцінки якості інвестиційних проектів за допомогою дисконтування витрат. Метод аукціонів для оцінки вартості інвестиційних проектів. Сфери застосування різних методів оцінки інвестиційних проектів.

Тема 5. Організаційні структури інвестиційних проектів.

Учасники інвестиційних проектів. Правила побудови організаційних структур для проектного управління. Права і обов'язки учасників. Види оргструктур (OBS) для управління інвестиційними проектами.

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ II

Тема 6. Інноваційна діяльність у сучасній економіці

Зміст та економічне значення інновацій. Національні інноваційні системи. Класифікація видів інноваційної діяльності. Форми інноваційної діяльності. Основні підходи до обліку інноваційної діяльності. Показники інноваційної діяльності. Керівництво Осло.

Тема 7. Методи управління інноваційною діяльністю на макрорівні.

Еволюція інноваційної політики у розвинених країнах світу і в Україні. Основні законодавчі акти та програмні документи країн ЄС та України.

Тема 8. Особливості управління інноваційними проектами

Специфіка інноваційних проектів. Основні відмінності інноваційних та інвестиційних проектів. Методи реалізації інноваційних проектів. Організація зовнішнього фінансування інноваційної діяльності.

Тема 9. Інноваційна діяльність і права інтелектуальної власності.

Використання прав на інтелектуальну власність і інноваційна діяльність. Види захисту інтелектуальної власності. Патенти на винаходи і корисні моделі.

Тема 10. Форми організації та підтримки інноваційної діяльності.

Програми підтримки малих інноваційних підприємств. Стартапи, венчурні фонди, інкубатори, акселератори бізнес – янголи та ін. Роль наукових парків та інших подібних державних структур в інноваційній діяльності та створенні стартапів в Україні.

Практичні заняття

- Взаємозв'язок інноваційної та інвестиційної діяльності
- Аналіз Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. Принципи та механізми державної інноваційно-інвестиційної політики
- Основні показники оцінки ефективності інноваційно-інвестиційної політики
- Методи виміру ризику при реалізації інноваційно-інвестиційної діяльності. Фінансове забезпечення інноваційно-інвестиційної політики. Аналіз функціонування. Національної інноваційної екосистеми.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Технічні засоби навчання.

Програмні продукти Zoom, Teams.

Дистанційна платформа Moodle.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Практичні роботи приймаються за контрольними запитаннями до кожної з роботи.

Індивідуальні завдання та контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені Національною рамкою кваліфікації (НРК) для рівня вищої освіти – доктора філософії.

Критерії оцінювання підсумкової роботи

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Максимальна кількість балів при підсумковому оцінюванні: 100.

Рівень, рейтингова шкала	Теоретична підготовка	Практичні уміння і навички
Високий, 90–100, відмінно	Здобувач має глибокі, міцні і систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь здобувача відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань.	Здобувач самостійно розв'язує різними способами стандартні, комбіновані й нестандартні завдання, здатний проаналізувати й узагальнити отриманий результат. При виконанні практичних та індивідуальних робіт здобувач дотримується усіх вимог, передбачених програмою курсу. Крім того, його дії відрізняються раціональністю, вмінням оцінювати помилки й аналізувати результати.

Вище середнього,	Здобувач знає і може самостійно	Здобувач самостійно розв'язує типові (або за визначеним
середній 82-89; 74-81; дуже добре, добре	сформулювати основні теоретичні положення, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, може привести вербальне формулювання основних положень теорії, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх. Здобувач може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим.	алгоритмом) завдання, володіє базовими навичками з виконання необхідних логічних операцій та перетворень, може самостійно сформулювати типову задачу за її словесним описом, скласти типову схему та обрати раціональний метод розв'язання, але не завжди здатний провести аналіз і узагальнення результату.
Достатній, 64-73, 60-63 задовільно, посередньо	Здобувач відтворює основні поняття і визначення курсу, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії, знає істотні ознаки (засади) основних теоретичних положень та їх відмінність, може записати окремі термінологічні дефініції теоретичного положення за словесним формулюванням і навпаки; допускає помилки, які повною мірою самостійно виправити не може.	Здобувач може розв'язати найпростіші типові завдання за зразком, виявляє здатність виконувати основні елементарні аналізи, але не спроможний самостійно сформулювати задачу за словесним описом і визначити метод її розв'язання.
Низький, 0-59, незадовільно	Відповідь здобувача при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлена нечіткими уявленнями про теоретичні положення. У відповіді цілком відсутня самостійність. Здобувач знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення теорії.	Здобувач знає умовні позначення та вміє розрізняти основні величини, вміє розв'язувати завдання лише на відтворення основних формул, здійснювати найпростіші математичні дії.

7. Політика курсу

Політика щодо академічної доброчесності Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). **Обов'язкове дотримання положень «Кодексу академічної доброчесності Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»**, доступного за посиланням: https://uu.edu.ua/upload/universitet/normativni_documenti/academic_dobrochesnist/Codex.pdf.

7.1. У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7. 2.Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача особисто. За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА

Основна література

1. Аналітична довідка «Стан розвитку науки і техніки, результати наукової і науково – технічної діяльності, трансферу за 2016 рік». Київ, 2017. - 92 с.
2. Аналітична довідка «Реалізація пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки та отримані результати у 2016 році». Київ, 2017. – 52 с.
3. Артим - Дрогомирецька З. Економічний ризик: навч. посіб. / З. Артим-Дрогомирецька. – Львів: Магнолія 2016, 2015. – 320 с.
4. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник / За ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. – 224 с.
5. Левченко Ю. Г. Економіка та організація інноваційної діяльності: навч. посіб. / Ю. Г. Левченко. – К.: Ліра-К, 2015. – 448 с.

6. Прикладні аспекти ринку інновацій: навч. посібник / Б.М. Андрушків, Л.М. Мельник. – Тернопіль: ФОП Паляниця В.А., 2015. – 108 с.
7. Єгоров І. Ю. Інвестиційно-інноваційна діяльність. - Економічна теорія, 2016. - №2, С. 106-117
8. World Investment Report 2019. – Geneva and N.Y.: UNCTAD, 2019. – 218 p.
9. Hall B., Rosenberg N., eds. Handbook of the Economics of Innovation. – Elsevier: Rotterdam, 2010 – 787 p.
10. Інноваційна Україна 2020- Національна доповідь за ред. Гейця В. М. та інших. – ІЕП НАНУ, 2015 – 336 с.
11. Вишневський В. П., Єгоров І. Ю., Ляшенко В.І., Антонюк В.П., Князєв С. І., Підоричева І. Ю., Ковчуга Л. І. До питання про стратегію інноваційного розвитку України або якою має бути стратегія інноваційного розвитку України. - Вісник економічної науки України. № 2(35) 2018. - С. 183-198.
12. Єгоров І. Ю., Риждова Ю.О. Innovation Policy and Implementation of Smart Specialization in Ukraine// Економіка і прогнозування. - 2018 .- №3. - с. 48-64

Допоміжна

13. OECD Oslo Manual – Paris: OECD, 2018 – 343 p.
14. Research Handbook on Innovation Governance for Emerging Economies – Kuhlman S., Odonez-Motomoros G., eds. – N.Y.: Edward Elgar, 2018. – 560 p.
15. Єгоров І. Ю. Науково-технічний розвиток і нові тенденції в освіті та зайнятості. – Наука, технології, інновації.- №2- 2020, - с.35-43
16. Йохна М. А. Економіка і організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / М. А. Йохна, В. В. Стадник. – К.: Академія, 2021. – 400 с.
17. Микитюк П. П. Інноваційна діяльність: навч. посіб. / П. П. Микитюк, Б. Г. Сенів. – К. : Центр учбової літератури, 2019. – 392 с.
18. Табачник Д. В. Маркетинг інновацій: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Д. В. Табачник, Ю. В. Каракай, А. М. Гуржій – Луганськ: ЛНУ ім. Тараса Шевченка, 2019. – 288 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

19. Державний сайт Державного агентства України з інвестицій та інновацій. - Режим доступу: <http://www.in.gov.ua>.
20. Ліга Бізнес-Інформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.liga.net.
21. Нормативні акти України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nau.kiev.ua.
22. Міністерство економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.me.gov.ua
23. Міністерство фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.minfin.gov.ua
24. Міністерство промислової політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.industry.gov.ua
25. Державний комітет статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.ukrstat.gov.ua
26. Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.nbuv.gov.ua
21. Державна науково-технічна бібліотека України [Електронний ресурс]. – Режим доступу – www.gntb.n-t.org

Відвідування заняття	Відвідування лекційних, практичних занять є обов'язковим.
Відпрацювання пропущених занять	Здобувач освіти, який пропустив практичні заняття, самостійно вивчає матеріал за наведеними у силабусі рекомендованими джерелами, виконує завдання та надсилає результат викладачу. Через відсутність здобувача освіти на практичному занятті без поважних причин оцінка буде знижена.
Допуск до заліку	Відповідно до Положення про організацію та методику проведення поточного, підсумкового контролю та атестації здобувачів вищої та фахової передвищої освіти, п.3.1.: Оцінювання знань здобувачів вищої та фахової передвищої освіти із навчальних дисциплін, формою підсумкового контролю яких є екзамен, здійснюється на основі результатів поточного, проміжного і підсумкового контролю знань (екзамену). Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач вищої та фахової передвищої освіти за результатами поточних і проміжних контролів, не може перевищувати 60. Здобувач вищої та фахової передвищої освіти не допускається до семестрового контролю з певної навчальної дисципліни, якщо він має заборгованості з лабораторних робіт, комп'ютерного практикуму, семестрових індивідуальних завдань, передбачених робочим навчальним планом на семестр із даної навчальної дисципліни. При цьому викладач у заліково-екзаменаційній відомості робить запис «не допущений» («F»). Здобувач вищої та фахової передвищої освіти контрактної форми навчання може бути не допущений до складання екзамену за невиконання умов контракту, про що у відомості деканат робить таку ж позначку - «не допущений». Недопуск здобувача вищої або фахової передвищої освіти до семестрового контролю з певної навчальної дисципліни не може бути причиною недопуску його до семестрового контролю з інших навчальних дисциплін.
Підсумкова модульна оцінка	Підсумкова модульна оцінка є сумою виконаних завдань за два модулі. Максимальна модульна оцінка може складати 60 балів, якщо здобувач освіти виконав всі вимоги, зазначені у Положенні про організацію та методику проведення поточного, підсумкового контролю та атестації здобувачів вищої та фахової передвищої освіти https://uu.edu.ua/upload/universitet/normativni_documenti/Osnovni_oficiyni_doc_UU/Osvitnya_d_t/Polozh_pro_metodiku_provedennya_controlyu_ta_atestacii.pdf .
Залікова оцінка	Залікова оцінка є результатом виконання Залікового завдання. Максимальна оцінка за залік – 40 балів.
Підсумкова оцінка з дисципліни	Підсумкова оцінка обчислюється як сума підсумкової модульної та залікової оцінки.

Викладач:

Нестеренко Світлана Сергіївна, доктор економічних наук
професор кафедри фінансів та обліку

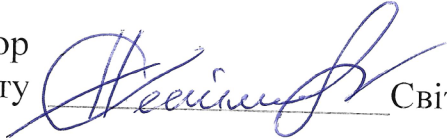
E-mail: SvetlanaNesterenko@ukr.net

Тел.: 0976983374

Адреса: вул. Львівська 23, III корп., каб. 402.

Розглянуто та затверджено на кафедрі фінансів та обліку.
Протокол №3 від 21.10.2024 р.

Директор
Інституту



Світлана НЕСТЕРЕНКО

Перевірено:

Начальник методичного відділу



Вікторія БАУЛА